

33151, II, B, g, 206

VENČEK
vezilnih daril
ali
vošilne pesmice

o
godovih, novem letu in družih
priložnostih,

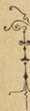
z
nekterimi spominskimi listeki in
grobnimi napisi.

(Tretji povsem popravljeni natis.)

V LJUBLJANI 1886.

Založil in prodaja bukvar Janez Giontini.

go

✻ vezilnih daril ✻

ali

vošilne pesmice

o

godovih, novem letu in družih priložnostih

z

nekterimi spominskimi listeki in
grobnimi napisi.

(Tretji povsem popravljeni natis.)

V LJUBLJANI 1886.

Založil in prodaja bukvar Janez Giontini.

Tiskal M. Šeber v Postojni.

I. Godovnice.

Očetu ali materi.

1.

Dragi Oče!
Kaj Vam hoče
Danes zvesti
Sin prinesti
Za vezilo —
U darilo?
Nimam nič kot le želje,
Ki mi polnijo sercé
In v nebó za Vas puhté:
Da bi zdravi,
Ne v težavi
Let še dosti
Le v radosti
Ino v sreči
Vedno večí
Prav veseli
Doživeli.
Dnevi srečno,
Ure sladko
Naj tekó
Vam vedno gladko;
Ko pa pride smrt telesa,
Naj Vam duša gre v nebesa.

Materi se prve vrstice tako-le spremené:

Kaj čem dati,
Draga mati!
Za vezilo
Vam v darilo?
Nimam nič kot le željé, i. t. d.
(Nadalje kakor na uni strani.)

2.

(Po zimi.)

Kaj če sin, preblaga mati! *)
Vam za god veseli dati?
Ker za venec — rožic ni,
Vsaka se je posušila,
Zima vse je pomorila.
Ena pa le še cveti!
Še cveti in bo cvetela,
Vekomaj bo zelenéla
Lepša vedno dan na dan.

---

*) Očetu se naredi tako-le:

Kaj za god, preblagi Oče!
Sinek Vam podati hoče?
Ker za venec — rožic ni, itd.
(kakor zgoraj.)

V srcu ta mi je pognala,
Je: „Ljubezen in zahvala“,
Večno sem jo Vam dolžan.

To Vam dam sedaj v vezilo,
Zraven združim pa vošilo:

Da bi zdravi žive dni
Bili srečni in veseli,
Nad manoj pa doživeli
Sladke ure v starosti.

To na zemlji. Ko pa jenja
Kratek ték tega življenja,

Naj odprè se Vam nebó;
Tam nebeški Serafini
Naj prot večni domovini
V sveti raj Vas spremijo!

3.

(Za vsak letni čas.)

Cvetko eno, draga mati!
Vam v vezilo hočem dati,
Nad vse krasen njen je cvet!
V srci mojem je pognala,
Je: „Ljubezen in zahvala“,
Ne vduši mi ves je svet.

To Vam danes dam v vezilo,
Zraven združim pa vošilo:

Da bi zdravi žive dni
Srečnim tù se prištevali,
Nad manoj pa vživali
Sladke ure v starosti.

To na zemlji. Ko pa jenja
Kratek ték tega življenja,
Naj odprè se Vam nebó;
Tam nebeški Serafini
Naj prot večni domovini
V sveti raj Vas spremijo.

4.

Nimam kaj, predraga mati!
Vam za god veseli dati;
Naj Vam toraj le srcé
Danes čisto razodéne,
Žêlje svoje preiskréne,
Ki mi v njem za Vas goré:

O da dolgo bi in zdravi,
Ne v nadlogi, ne v težavi
Uživali sladke dni

Vedno jasni in veseli,
In nad mano doživeli
Srečne ure v starosti.

To na zemlji. Ko pa jenja itd.
(kakor poprej.)

5.

(0 poletnem času.)

Prišlo je poletje milo,
Blizo je že kresni dan,
Cvétek zalih neštevílo
Se rudí čez hrib in plan.
Toda milo krasno cvetje
Naglo je prenašlo preč;
Rožnik mine in poletje,
In cvetlic — oh, ni jih več!
Troje rožic vendar klije,
Ki ne vzame jih vihar;
Kterih toča ne pobije,
Ki ne vsahnejo nikdar.
Cvetje njih je varno skrito,
Polje, vrt jih ne pozná,
Večnemu le je očito,
Da cvetó mi iz srcá.

Prva cvetka zanimiva,
    Spoštovanje kliče se,
Druga pa ljubezen živa,
    In zahvala tretja je.
V venec cvetke te povite,
    Mati mila, ljubljena!
Da v vezilo, dovolite,
    Danes hčerka Vam podá. *)
Mala reč je; vendar vroče
    So ljubezni čisti žar,
Ktera kliče: „Večni Oče
    Bodi varh Vam in vladar!“

6.

(O jesenskem času.)

Minulo srečno je poletje,
    In prišel je jesenski čas,
Osulo se je lepo cvetje,
    Le malo že je rož pri nas.

---

*) Sin pa tako-le:

V venec cvetke te povite
    Kot ljubezni živ spomin,
Da v vezilo, dovolite,
    Vam jih dá hvaležni sin.

In huda zima pride kmalo,
Otrpnjen mrzel stal bo svet,
Nič rožic nam ne bo ostalo,
Narave divne proč bo cvet.

Cvetlica ena vendar rase,
Vmoriti zimi se ne dá,
Cvetela bo na večne čase,
Noben vihar je ne končá.

Ta cvetka nežna vedno zala
Je zrastle meni iz srca;
Ljubezen srčna in zahvala
Se imenuje cvetka ta.

In to Vam, oče ljubeznjivi!
Podám za Vaš veseli god,
In kličem: „Dolgo let Vas živi
Nebeški Oče in Gospod!“

7.

(Po zimi.)

Akoravno cvétja nima
Ne planjava, ne poljé,
In če prav nam huda zima
Vzela je cvetlice vse;

Ena vender je cveteča!
Za vezilo Vam jo dam
Ta „ljubezen je goreča“,
Je najboljše, kar imam

Sin očetu iz ptujega kraja.

Presrečnih časov dôba zlata
Minola je, predragi ata!

Ko na Vaš god doma sem bil,
Se z Vami v družbi veselil.

Če prav osode trda roka
Od Vas me gnala je otroka,
Bom tega dné pozabil mar?
Oh, ljubi ata! nak! nikdar!

Naj tudi loči nas daljava,
Nas v duhu vendar veže prava
Ljubezni krepke sveta vez,
Na večne čase do nebes!

Zato Vam prosim iz daljave
Od Boga danes sreče prave
In kličem: „Bog naj Vas živi!
Še dolgo v svoji milosti!

Očetu.

Pozdravljeno mi jutro sveto!
Ko se vesel praznuje god;
O da še marsiktero leto
Ga včakati nam dá Gospod!
Da spoštovanja in ljubezni
Podam za god Vam darek nežni!
Kar srce čuti, srce vroče,
Z besedo reči se ne dá!
Edino kar mi je mogoče,
Je vroča želja z dna srcá
In zdih ljubezni živovroče:
„Bog živi Vas, premili Oče!“

Materi.

Ni treba dosti besedi,
Kjer srce srcu govori.
Ljubezen živa in goreča
Je mirna, tiha in molčeča.
Danes pa moč mi ni molčati,
Ker god je Vaš, preblaga mati!
Iz srca vzdigne se mi glas:
„Bog Oče večni živi Vas!“

Hči materi.

Kako ljubezen, mati mila
Vam bode hčerka povrnila? —
Tegá ne morem in ne znam;
To le zamore Večni sam.
Al vendar Vas razveselj'vati
In Vašo voljo spolnovati,
Nikdar ne razžaliti Vas,
Hvaležna biti vsaki čas;
So iz srca mi želje vroče,
Te Vaša hči spolniti hoče.

Sin očetu.

Kaj danes Vam preblagi oče!
Hvaležni sin vošiti hoče?
Srce mi vse za Vas gorí,
In v prsih meni se glasí:
„O kralj nebeški večne slave,
Ozri se milostno z višave!
Molitev mojo tù poglej,
In moje srčne zdihe šteje!

„Osreči milega očeta!
In živi jih še mnoga leta,
Daj jim vesele, zdrave dni,
Obvaruj jih nevarnosti!“

Tvoj sveti blagoslov jim bodi,
Po srečni poti naj jih vodi
V življenje večno angelj Tvoj,
Kjer večni mir je in pokòj.

V god matere.

1.

Slava Mariji se danes prepeva,
Pesmi veselja prot nebu doné,
Pefje po zemlji široki odmeva,
Svojo kraljico narodi časté.

Oj tudi meni so spolnjene želje;
Name pogledal je Stvarnik z višin.
Dvojnato v srcu občutim veselje,
Ker dveh mater obhajam spomin.

Mati duhovna je Solnce rodíla,
Ktero nam sveti čez zemlje meje,
Vrata nam večna je spet odklenila,
Adáma otrokom odprta stojé.

Kdo pa je meni pot kazal v življenje?
Kdo mi obudil neskončne želje?
Mama Vi dali ste mi podučenje,
Večne resnice vcepili v srcé.

Hrano telesu ste meni dajali,
V Vašem sem varstvu k spoznanju prišel,
Vi me po zemlje stezicah spremljali,
V brezen pogina da nisem zašel.

Hvala, ljubezen je moje darilo,
Mama, obe Vam zaupno podám,
Zraven pa tudi prijazna vošila,
Kterega v srcu otroškem imám:

V miru po solzni dolini hodite,
Dolgo naj spremlja me Vaše okó,
Ob uri ločenja v Gospodu zaspite,
Venec življenja Vam delež naj bó!

2.

Današnji dan nebes kraljice
Vesoljna cerkev god slavi,
Do naše vedne pomočnice
Obračati se nas uči,

Jaz tudi danes izročiti
Mariji čem se iz srca,
Da hotla ona bi prositi
Za milo mamó mi Boga:

V preljubem miru da živeti
Previdnost božja naj jim dá;
Naj sreče luč jim žarno sveti
Na pot življenja jasnega.

„Gospodov angelj naj Vas vodi
„Življenja dolgo vrsto let,
„Povsod zvestó naj z Vami hodi,
„Po tožnih potih čez ta svet.

„Ko konec pa življenja pride,
„Ko časno Vam minolo bo,
„Ko senca smrti Vas obide,
„Naj angelj spremi Vas v nebo!“

V god očeta.

1.

Ljubezen

Zahvalo

Edino

Vezilo,

Ki v srcu otročjem ga vedno imám,
Vam oče premili, v spominek podám:

Po zemlje

Stezicah

Veseli

Hodite,

Naj ure

Pod solncem

Vam mirno

Tekó;

Na večer življenja se v Bogu ločite,
Naj angelj Gospodov Vas pelje v nebó!

V križa napisu je moje vošilo,

Prinesem ga Oče! Vam danes v spomin,
Podobico križa, najlepše darilo,

Kar dati ga more hvaležni Vam sin!

2.

Zimsko nam solnce naravo ogréva,
 Divne spomladi v deželi še ni,
 Ptičic kardelo nikjer še ne peva,
 Mati narava še vtrujena spí.

V logu duhovnem pa vigred ne zgine,
 V večni krasoti ji rože cvetó,
 Njena lepota na veke ne míne,
 Vrednosti svoje nikdar ne zgubó:

Prva ljubezen se nam imenuje,
 Večni otrokom pri rojstvu jo dá,
 Vboglјivost, vdanost On zapoveduje,
 Kedar smo prišli k spoznanju duhá.

V znamnje zahvale jih, oče, vzemíte,
 Poln veselja jih Vam podelím,
 Venec duhoven prijazno sprejmíte
 V rojstnega dneva veseli spomín.

Dolgo ohrani Vas, Oče stvarjenja,
 Vaše popotvanje srečno naj bo,
 Kedar razpade Vam čolnič življenja,
 Zmage naj venec Vam diči glavó!

Dete materi.

Majheno sem scer še dete
 Vendar pa ljubezni svete
 Sree mi do Vas gorí.
 Da bi zdravi in veseli
 Dolgo, mama, še živeli
 To Vam Vaš otrok želi.

Družba očetu ali učitelju.

(O pomladanskem času.)

Le veseli, bratje zbrani,
 Dan vesel se nam oznani,
 Naj doní veseli glas! —
 Cvetke nežne vkup nosimo,
 Slavne hvale vence vimo, —
 Dans vesel je god za nas!

Cvetke pomladanske zale
 So sicer že zdaj pognale,
 Pa njih cvet se usuši;
 Majhen veter naj popiše
 Jim glavice že zaviše,
 Več po njih sledu ga ni.

Lepše pa cvetlice zale
 Oče blagi! so pognale
 Iz hvaležnega srcá; —
 Cvet ljubezni so goreče,
 Večno mlade in cveteče,
 Kterih zima ne končá.

Te mi v venec dans povimo,
 Ga očetu poklonimo!
 Obstopimo ga okrog;
 Ter zavpimo skupaj zbrani:
 „Dolgo let nam še ohrani
 Milega očeta Bog!“

Bratu.

Kakor solnce, kedar vshaja,
 Zemljo čarobno obsije,
 Žar čez hrib in plan razlije
 In z gorkoto vse napaja:

Tak naj sreča Te navdaja,
 Ti veselja vence vije;
 Ko pa zadnja ura bíje,
 Naj Te sprejme hiša raja.

Dolgo brate ljubeznjivi!

Dolgo Te še Bog poživi! —

To je, kar Ti brat želi.

Kratko je sicer vošilo,

Al v nebesa bo donilo,

Ker iz srca mi puhti.

Materi.

1.

Kot solnce pomladno, ki zemljo ogreje,

Z gorkoto prijazno naravo navdá,

Da mlada cvetlica iz tal se prismeje,

Da duh pomladanski iz rožic dihljá:

Tak meni veselje dans srce navdaja,

Ker god se veseli Vaš, mati, obhaja.

Podati ne morem Vam nič za vezilo,

Kot čiste in vroče otroške želje,

Ljubezni, hvaležnosti srčno vošilo; —

Pa saj je naj boljše, ker s srca mi gre.

Zatoraj Vam vošim, da zdravi, veseli,

Bi dolgo in dolgo še srečni živelí.

2.

Kot bistri potoček se vije po trati,
Med cvetjem po tihem mamljivo šumljá,
Tak Vaše življenje, preljubljena mati!
Naj vedno po potih Vas rožnih peljá;
Naj sreča prijazna povsod Vam bo mila,
Do hladnega groba naj Vas bi spremila.
Še dolgo let solnce zlató naj Vam sije,
In kadar odmeril bo Večni Vam čas,
Da zadnjikrat ono za hrib se Vam skrije;
Dopelje nebeški naj angeljček Vas
V deželo radosti, kjer néha se reva,
V deželo, kjer večna se slava prepeva!

Materi ali učenici.

Približal se je lepi dan,
Da god vesel je praznovan,
Ki vabi me, preblaga mati!
Za vse Vam srčno hvalo dati.

Besed saj dosti treba ni,
Ko srce srcu govori,

Dovolj, da kar je v srcu skrito,
Bogu je večnemu očito.

Le Njemu znane so željé,
Ki k Njemu gor' za Vas puhté:
Da Vas ohrani let še dosti
V zdravji, sreči in radosti!

Roditeljem.

1.

Če bili bi hribovi zlati
Mi v lasti, al svetovi céli,
Vse to bi hotel dans Vam dati
V vezilo za Vaš god veseli.

Ker sem pa malo dete revno,
Nobene ne premorem stvári,
Boga prositi čem pohlevno,
Da Vas obilno blagodari;

Da dolgo Vam živeti srečno,
Vživati ure dá vesele;
Po smrti pa v življenje večno,
V nebeško hišo Vas popelje.

2.

Lepše rože so cveteče
Bele, žolte in rudeče,
    Ki jih polje, vrt imá,
    Rajski duh iz njih dihljá.

Lepše pa ko vse cvetlice,
Limbar, nageljni, plavice,
    Bolj cvetè lepó vsak čas
    Cista ljubav mi do Vas.

In te cvetke nezvenljive,
Večno mlade, večno žive,
    Venec Vam podá v spomin,
    Za vezilo vdani sin. *)

Otrok očetu iz ptujega kraja.

Prišla pomlad je zopet mila
In (sušca devetnajsti) dan,
Zora mi žarna je oznanila:
„Vaš god je, Oče, praznovan!“

---

*) Ali pa:

Venec dans Vam naredí
Za vezilo Vaša hči.

Radost mi vselej je rodilo
To jutro nekdam še domá,
Z besedo sem otroško milo,
Za srečo prosil Vam Boga.

Odšel sedaj sem scer na ptuje,
Povsod je vendar Bog pri nas,
Nad Vami kot nad mano čuje,
Molitve moje sliši glas:

„Stoterokrat oblagodari
Mi starše ljubljene, o Bog!
Ohrani srečne in obvari
Jih reve, križev in nadlog!

Naj dolgo zdravi in veseli
Uživajo prijazne dni,
Enkrat pa v večnosti dodeli
Plačilo jim med angeljci!“

Nobeno solnce nam ne mine,
Da zjutraj, zvečer, vsaki čas,
Iz svojega srca globine
Tako ne molil bi za Vas.

In večni gor, Gospod najviši,
Ki Vas ljubiti mi velí,
Gotovo mojo prošnjo sliši,
Saj vem, da v srce vidi mi.

Odaljen otrok materi.

Doma bi danes hotel biti,
Z besedo lastno Vam vošiti,
In razodeti Vam želje!
Oh, da bi pač, preljuba mati!
Zamogel danes pokazati
Ljubezni polno Vam srce!

Saj družega za Vas storiti
Ne morem zdaj, kot le moliti,
Prosim v solzah Večnega,
Da blagodari Vas bogato,
Enkrat pa v večno hišo zlato,
V nebeški raj Vas pripeljá.

To vse je, kar Vam, blaga mati!
Za god iz ptujega poslati
Zamore malo detice.

Sprejmite te besede mile,
Ki so v ljubezni se rodile,
Za Vas rodile so se vse!

Dobrotniku.

1.

Dobrot sešteti ni mogoče,
Ki ste mi jih storili Vi, —
Z besedo eno: drugi oče
Ste bili mi vse žive dni.

Naj toraj Vam to jutro sveto,
Kedar praznuje Vaš se god,
Zahvalo dam za vse prejeto,
Stokrat naj vrne Vam Gospod!

To vse je, kar Vam povrniti
Zamoreem za dobrote zdaj,
Zahvalo dati in moliti,
Da večni Bog Vam plača naj!

Ozri se Oče iz višave!
Tako bom molil vsaki čas,
V veselji vedno srečne, zdrave,
Še dolgo, dolgo živi Vas!

2.

Kako bi danes dete malo
Se z Vami pač ne radovalo,
    Ko se prelep praznuje god,
    Ki me spominja vseh dobrot,
Ktere mi roka Vaša mila
Vsa moja leta je delila!

Naj mili Bog iz roke večne
Vam dni vesele dá in srečne,
    Da dolgo let ohrani Vas
    In blagodari vsaki čas;
Dobrot do mene mnogotero
Povrne, plača Vam stotero!

Učitelju.

Prišla (pomlad) je v (drugo) spet
In kmalo bo že (troje) let,
    Odkar me božja roka mila
    Je Vaši skrbi izročila.

Koliko lepih pač reči,
In zlatih ste naukov mi,
V besedi sladki rahlomili,
V srcé mladostno zacepili!

Naj toraj smem ta lepi dan,
Kedar Vaš god je praznovan,
Gospod predragi in častiti!
Se Vam pristrčno zahvaliti.

Besed saj dosti treba ni,
Kjer srce srcu govori,
Dovolj pa srčne želje vroče
Pozna in vidi večni Oče.

On sliši tihe prošnje glas,
Ko kličem, molim vsaki čas:
Da naj ohrani let še dosti,
V blagor mile Vas mladosti! —

Če tudi bliža se že čas,
Da ločim kmalo se od Vas;
Ljubezen vendar bo ostala,
Me z Vami vedno bo vezala.

Če tudi toraj ločim se,
Ste Vi povsod pri meni še —

Al vsaj nauki Vaši mili,
Ki bodo vedno me vodili.

Zato bom rekel pozne dni,
Ko trud mi Vaš še sad rodi:
To so nauki učenika,
Zahvala bodi Mu velika!

4.

Današnja zlata zarja je,
Vžgala iskro mi v srcé,
Vošilo kratko, radosti
Ki s srca mladega puhti.

Nebeški Oče naj Vam dá
Največo srečo iz nebá;
Ko se pa vtrudi Vam teló,
Naj k sebi vzame Vas v nebó.

Nekdanjemu učitelju.

Vi prvi ste bili prijatelj mi mili,
Ki prve ste navke mi v srce sadili;
Začetnik zatoraj najprvi ste Vi
Namenjene sreče bodočih mi dni.

Ne morem sicer, učenik prečastiti!
 Vam Vašega truda nikdar povrniti,
 Moliti pa hočem prisrčno vsak čas,
 Da Večni poplača stoterokrat Vas!

Komurkoli

(o kateri koli priložnosti).

1.

Zdrave srečne Vas ohrani
 Večni Oče in Gospod!
 Vseh naj Vas nadlog obrani,
 In naj spremlja Vas povsod!
 To otrok Vam voši vdani
 Dans za Vaš veseli god.

2.

Koder Vas osoda mila vodi
 Bodi z Vami sreča, zdravje, mir,
 Angelj varh povsod naj z Vami hodi,
 On odganja naj od Vas nemir!
 Jarem naj težav sladak Vam bodi,
 Sreče vedno in veselja vir,
 Ino tje v svitlobo večne zarje
 Spremi naj Vas in pa zla obvarje!

3.

Blagoslov Vam Bog dodeli,
Vam radost in zdravje daj,
Da bi srečni in veseli,
Blagodárjeni sedaj,
Dolgo, dolgo let živeli,
In enkrat šli v sveti raj!

4.

Naj Vam Bog stotero plača
Kar storite dobrega!
Hudo naj od Vas odvrača,
In Vam mnogo sreče dà!
Naj Vam ure dá veséle,
Zdrave in pokojne dni!
Enkrat pa naj Vas popelje
V hišo večne milosti!

5.

Z besedo pač mi ni mogoče
Razkriti svojih Vam željá,
Dovolj je pa, da večni Oče
Jih vidi mi na dnú srcá.
On vidi, sliši zdihe vroče,
Ki mi s srcá v nebó puhté:

Da naj Vam Bog stoji na strani
Vas dolgo srečne še ohrani!

6.

Če tirjati kdo po pravici
Ljubezen in zahvalo smé,
Zmed vseh ste prvi Vi v resnici,
Ki Vam ljubezen hvala gré;
Zato jo tudi v dar Vam nosim,
Posebno danes za Vaš god,
Nebeškega očeta prosim,
Da blagodari Vas Gospod! —

7.

Kolikor zvezd ima nebó,
Kolikor peska morja dnó,
Kolikor kaplic vóde je,
Kolikor žarkov s solnea sije;
Tolikokrat nad Vas izlije
Naj blagoslov nebeški se!! —

8.

Sreče prijazno naj solnce Vam sveti,
Bog Vam daj tukaj še več let živeti;
Zdravje veselje uživajte povsod,
To je, kar s srca želim Vam gospod!

6.

Bog Vam daj, da mnogo let
Še vživali bi ta svet,
In po smrti pa telesa
Prišli k zvoljenim v nebesa.

Učenci gospodu učitelju za god.

Narava je spet se na novo razvila
V zelenje in cvetje je zemljo povila,
Cvetice pomladne prijetno cvetó,
Otroci veselo si vence pletó.

Najprvi se šopek Vam danes daruje,
Ker danes veselo se god Vaš praznuje;
Cvetice duhteče vzemite gospod,
Src naših še mladih ljubezni so plod!

Slovenska daruje Vam šopek mladina,
Cvetice rodila slovenska ledina,
V trobarvenem krasu se šopek žarí,
Domače so cvetke, domači smo mi!

Učenci gospodu katehetu za god.

(Se tudi za učitelja lahko vporabi.)

Dan veseli je napočil
Danes Vašega godú,
V srcu želje nam provzročil,
Dvignil misli nam k Bogu.

Večni Bog in oče mili
Srečo pravo naj Vam dá;
Da bi srečni vselej bili,
Vsi želimo iz srcá.

Z rožami posuta bodi
Vedno Vam življenja pot,
Zdrave in vesele todi
Vodi Bog naj Vas povsod.

Vaši navki, navki mili,
Ktere tù smo slišali,
Bodo zvesto nas vodili
Vselej naše žive dni.

Trud, trpljenje preobilo
Ljubi Bog Vam plača naj;
Čednost lepih preštevilo
Naj Vas spremlja v sveti raj!

Prijatelju.

1.

Tebi vošim tristo sreč!
Tristo blagrov, in še več!
Vedno zdravje in veselje!
In ko pride enkrat smrt,
Naj Ti bo svet raj odprt,
Naj Te angelj vanj popelje! —

2.

Če kdaj bo sreča Tvoja taka,
Kot jo prijatelj Tvoj želi,
Izvestno bila ni enaka
Nobena ji, kar svet stoji!

3.

Vse najlepše, vse najbolje!
Vedno zdrav in drage volje!
To Ti voši, dragi moj!
Vedno zvesti (Tinče) Tvoj.

4.

Kratko po stari navadi je bilo,
Kratko i danes je moje vošilo,
Vošim Ti, dragi! poslušaj me le:
Vošim iz srca prav dobro Ti vse!

5.

To stara med nama navada je bila,
Da sva o godovih si srečo vošila
Od nekdej že kakor otroka mladá,
Naj toraj ta šéga še vedno veljá!

Glej v mojem imenu Te listek obiše,
Poslušaj, kaj zvesti prijatelj Ti piše:
„Veselje Ti, srečo in zdravje Bog daj,
Prav dolgo življenje, naposled svet raj!“

6.

Ljubila sva se dečka mala,
Zmir skupaj bila, skup igrala;
Zdaj sva sicer ločila se,
Pa naji srci vkup ste še.

Čemú toráj besedovati.
Vošila dolga ti pisati?
Srcé samó naj govori,
Saj veš, da dobro Ti želi.

7.

Dobro jutro, jutro sveto!
Dobro jutro, lepi dan!
O da bil bi mnogo leto
Še med nami praznovan! —

Vinca dosti, kupe zlate,
Zdravje in sto družih sreč!
Jeli, to bi bilo za-te? —
To Ti vošim, in še več.

8.

He, Bog Te živi, socie bone!
So leb' denn stets in Glück und Wonne!
Allegro! lustig! hopsasa!
He, Bog Te živi, že veljá! —

Pri vezovanji prijatelja.

(Zdravica.)

Sam. Le pijmo ga, le pijmo!
Le pijmo! že veljá,
Pa nánj ne pozabimo,
Ki nam ga piti dá.

Vsi. Vsi kupice nalijmo,
Kar tu je nas okrog,
Na zdravje mu napijmo!
(Jovana) živi Bog!

- Sam. Bog dolgo let ohrani
(Jovana) našega!
Da dostikrat še zbrani,
Bi vezovali ga!
- Vsi. Vsi kupice vzemimo
In terčimo okrog,
Na zdravja Mu napijmo:
(Jovana) živi Bog!
- Sam. Naj hvala, čast Mu bode,
Ker je povabil nas,
Da Mu sušimo sode,
Da nam je kratek čas.
- Vsi. Vsi kupice zvrnimo!
Poteče naj do dna!
„Bog živi Ga!“ zavpimo,
Bog živi! že veljá!
- Sam. Pomózi Bog Ti, brate!
Zdaj Te obrali smo;
Zato vsi vneti zate
Veseli kličemo:

Vsi. Oj živi, živi, živi!
Oj živi do nebá!
Oj živi, živi, živi!
Oj živi! že veljá!!

II. Vošila za novo leto.

1.

Če tudi vrt več cvetja nima,
Če prav se je osulo vse,
In gospodari silna zima,
Cvetlica neka še cvetè,
Ki mrazu se ne dá vmoriti;
Nihčé ne more je vdušiti.

Le-tá mi v srcu je pognala,
Kjer zdaj cveté mi noč in dan,
Ljubezen je in pa zahvala,
Ki sem jo vedno Vam dolžan;
To v venec hočem dans poviti
In Vam, gospod, ga pokloniti.

2.

Začelo se je novo leto,
Ki vabi, opominja me,
Za dobro vse od Vas prejeto
Ponižno zahvaliti se,

Posebno kar je lani mila

Vse Vaša roka mi storila.

Ker leto Vam se ponovilo

Že (tri in štiridesetkrat) je,

Z zahvalo bodi Vam vošilo,

Da bi se dostikrat Vam še,

Da dolgo, dolgo še veseli

In srečni, zdravi bi živeli.

„Bog živi Vas še mnoga leta!“

V neskončni svoji milosti,

Povsod njegova roka sveta

Naj čuva Vas nevarnosti,

Še dalje oče ljubeznjivi

Mi ostanite, Bog Vas živi!

3.

Novo leto naj veselje

Vedno novo Vam rodi,

Sinka Vašega so želje,

V katerih mi srcé gorí. —

„Ljubo mamó in očeta

Moja draga obadva

Živi Bog še mnoga leta!

To Te prosim iz srca.“

4.

Spet veselo
Se začelo
Nam je sveto
Novo leto;
O da bi Vam ponovilo
Let veliko se število!
To mi danes je vošilo:
Da bi zdravi,
Ne v težavi,
Ne v britkosti,
Le v radosti,
V pravi sreči
Vedno večji,
Prav veseli
Doživeli
Dosti smeha,
Pa brez greha!
V blagostanji,
Radovanji,
Naj Vas večni Bog ohrani!
To Vam voši sin udani.

5.

Odeja snežna zemljo krije,
Med ledom se potoček vije,
Zmrzuje v gaji ptičkov rod;
Ko bo se pa spomlad vrnila,
Cvetlice zale bo zbudila,
In prerojenje bo povsod.

Tako po srcu zima brije,
Ko se veselja solnce skrije,
In nas mori britkosti gnjev;
Al srce spet se bo smejalo,
Veselja solnce bo sijalo,
Otajal led bo sreče sev.

Zato na jutro Novoleta
V kraljestvo ljubega Očeta
Naj jasno vzdigne se okó;
Studencu sreče Bog naj reče,
Da z blagoslovom Božjim teče —
Osrečevaje na zemljo.

Tak naj Vam sreča vence spleta,
Srcé Vam greje ljubav sveta;

Tovariš bodi mir sladak!
In Novoleta svitla zarja
Vam bo zlatila brez viharja
Življenja tihega korák.

6.

Do zdaj Vas Božja roka je
Po potih vseh peljala,
Naj bi Vam tudi zanaprej
Voditeljca ostala.

Moliti hočem vsaki dan,
Da to bi se spolnilo,
In z novim letom vedno bi
Nebó Vam jasno bilo.

In dolgo, dolgo da bi še
Na zemlji delovali,
Veseli bili in krepki
Se v sreči radovali!

7.

Léto pride, léto zgine,
Svét in vse se premení;
Le ljubezen, ta ne mine,
Ki s srcá za Vas gorí.

To, moj oče, moja mati!
Zlasti prvi leta dan,
Vam iz srca darovati
Sin hvaležni je dolžan.

Dobrot ni mogoče šteti,
Ki prejemal vsak jih čas,
In posebno v lanskem leti,
Blagi starši, sem od Vas!

Kakó hočem Vam vrniti
Deček reven in ubog? —
Vedno čem za Vas moliti,
Da poplača vse Vam Bog!

8.

Leto zopet utonilo,
Nam je v mórje večnosti,
Ki do zadnje ure bilo
Priča božje milosti.

Danes z Bogom prični novo;
O srcé povzdigni se!
Hvali vsmiljenje Njegovo
Za dari prejete vse!

Oh, ohrani mnoga leta,
Bog nebeški, prosim Te,
Mojo mamó in očeta, —
Ljubljene roditelje!

Zdrave v sreči in veselji
Živi, o Gospod, jih zdaj,
Enkrat pa jih tje popêlji
V večno hišo, — v sveti raj!

9.

(Majhno dete očetu.)

Oče! dans Vam obljubujem:
Priden hočem zmiraj biti
Pridno hočem se učiti.
Za dari se zahvaljujem,
Ki ste lani mi jih dali
S tem ljubezen pokazali,
Ki gojite jo za mé.

Molil vedno bom goreče,
Zdrave da Vas Bog ohrani,
Vsega hudega obrani,
Podeli obilno sreče.

Delal bodem Vam veselje,
Vsako spolnoval povelje,
Dete bom pokorno Vam!

10.

(Prav majhno dete.)

Predragi starši! dete malo
Prisrčno danes Vam zahvalo
Za vse prejeto dobro dá,
In moli, prosi iz srcá:
„Da Bog Vas blagodari večni,
Da bote vedno prav prav srečni!“

11.

Dete roditeljem.

Vas je meni Bog odločil,
Vaši skrbi me izročil,
Vse kar sem in kar imam,
Vse od Vas je, rad spoznam.

Pač ne morem povrniti
Vam nikoli, pa moliti
Hočem v srcu vsaki čas,
Da naj Bog poplača Vas.

Zlasti prvo jutro leta
Je dolžnost otroška sveta,
Da Očeta večnega
Prosim s celega srca:

Glej z očmi dobrote svoje
Večni Oče! starše moje,
Jim veselje, zdravje daj,
Blagoslov jih spremlja naj!

Vsake jih nesreče brani
Tvoj jim angelj stoj na strani;
Enkrat pa, ko pride smrt,
Naj jim bo svet raj odprt.

Oh, ozri se nanje doli,
Glej, njih dete za nje moli,
Vsliši, vsliši ga Gospod
Bodi ž njimi Ti povsod.

13.

Oh, otrok jaz trikrat srečni,
Ljube starše da imám!
Bodi Bog zahvaljen večni,
Čast zato Ti s srca dám,
Sreča to je prva zame! —
Kaj otrok nesrečnih je,
So brez ateja, brez name
Zapuščene srotice!

Toraj hočem še moliti,
Da mi Vas ohrani Bog,
Ljubi starši! in prositi,
Da naj varje Vas nadlog.
Zlasti dans na novo leto,
Ga prositi čem s srcá,
Da Vam svojo milost sveto,
Da Vam svoj blagoslov dá.

13.

Hitro leta nam tečejo,
Časa tek vse spremeni,
Pridejo, živé, umrejo
S časom zemlje vse stvari.

Ena reč le ni minljiva,
Vseh preseže časov ték;
Večno mlada, večno živa
Bo cvetela z veka v vek.

Bog se sam nad njo raduje,
Jo rodilo je srcé;
To Vam danes sin daruje:
Jej ljubezen je imé.

14.

Povrniti, starši mili!

Vseh dobrot Vam nisem vstani,
Ki ste mi je kdaj storili,
In pa še posebno lani.

Torej mólim vsaki čas,
Da v nebesa sega glas:
„Večni Bog Vas blagodari,
Zdrave, srečne Vas obvari!“

15.

Majhen vošilce Vam prinese srce vneto:
„Mili Bog Vam naj dodeli srečno novo
leto!“

16.

Oče, ki ste me gojili

Noč in dan za mé skrbeli,
Pota prava me vodili
V svojem varstvu me imeli;
Čujte moje dans željé,
Ki se v srcu mi rodé:
Vsaki dan v nastopnem letu
Ure naj Vam dá vesele,

Ktere še na stara leta
Bodo lep spomin imele.
Vsaki dan v nastopnem letu
Naj Vas najde srečne, zdrave,
Dokler bodete na svetu,
Naj bežé od Vas težave!

17.

Naj bi roka Božja mila
Dobro vse Vam povrnila,
Kar ste mi storili kdaj;
Bog nebeški Vam dodeli,
Da bi sreče dost imeli,
Več ko lani, nikdar manj!

18.

Leto zopet zatonilo
V neizmerno večnost je,
Več ne bo se povrnilo,
Novo je nastalo že;
Naj sè srečo Vas obseva,
Zdravje, mir Vam podeli.
Kar le srce Vam zahteva,
Naj Vam dá v obilnosti!

19.

(Prav majhno dete.)

Čujte kaj Vam dete vneto
Vse želi za novo leto.
Ni veliko besedi,
Pa srcé jih govori:
„Vedno hočem Vas ljubiti,
Vedno Vam pokoren biti,
In prositi čem Bogá,
Da Vam svojo srečo dá!

20.

Prijatelju.

Vošim radost Ti spomladi
In po leti senco v hladi,
Kar Ti je v jeseni všeč,
In po zimi gôrko peč!

21.

Bog Te živi, dragi brate!
Vsega kar bi bilo zate,
Naj Ti Bog obilno dá!
Vse Ti vošim iz srcá. —

22.

Tobakarju.

Vošim Ti to, kar Ti najbolj je všeč,
Vošim tobaka stotisoč Ti vreč,
Da bi ga prav zadovoljen kadil,
Zraven pa tudi kaj vina popil!

23.

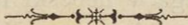
Komurkoli.

Novo leto naj čez mero
Prave sreče Ti rodi!
In tako naj mnogotero
Leto se Ti ponovi!

24.

Srečo, zdravje in življenje v cvetu,
Zadovoljnost in vesele dni,
Tebi naj v nastopnem novem letu,
Naš nebeški Oče podeli!

III. Spominski listi.

1.

Ák temna postaja življenja stezica,
Da pota po morji nevarnem ne znaš,
Migljá ti nasproti presvitla danica,
Po blišču leskečem jo lahko spoznáš!
Prečudno oživlja nje čista svitloba,
Po potu viharnem te varno peljá,
Ta spremlja popotne do temnega groba.
Prijaznost je, dar neumrjoč'ga duhá.

2.

Trpljenje dá osoda nam na pot življenja,
Za hudo uro solnčni dan sledí.
Tù borbe naše, truda, hrepenenja
Na dan ločenja več čutiti ni!
Zato prijatelj dragi voljno nôsi
Težave, ki jih božja roka dá,
Saj okrepčanega v nebeški rosi
Krilatec Te v nebesa popeljá.

3.

Ak tarejo tukaj te mnoge težave,
Če misli obupa duhá ti kalé,
Zaupno ozri se v nebeške višave,
Gospod ti napolnil bo z upom srcé!

4.

Rožica ena solzne dolíne
Nam trpljenja ure sladí,
Njena lepota nikdar ne míne,
Vetra in zime se ne boji!
Tudi če svet gre v razvalíne,
Slavljena ljudstva gredo v pogin,
Nas prijaznost spremlja v višine,
V grobu celó živi ji spomin.

5.

Potje nevarni v zavetje držijo,
Ki iše pod solncem je zemeljski sin,
Jasni se dnevi z viharji vrstijo,
Nič ne ostane nam, kakor spomin.

6.

Cudno zares je človeško življenje,
V upu in strahu naš čolnič jadrá.
Morju enako duhá hrepenenje,
Meje nobene naš duh ne pozná,

7.

V logu duhovnem najlepše rastline
Prava prijaznost je sladko imé.
Njena lepota na veke ne míne,
Ker se dviguje nad zemske mejé.

8.

O vigrédi zemlja zbudí se iz spanja,
Cvetlice iz njenega krila hité,
Vsaka veselo na novo poganja,
O juterni zori prot solncu duhté.
Le ena, ko zvene, za vselej pogíne,
Več ne oživí je prijazna spomlad,
Nam njena lepota na vekomaj míne,
Na mestu se njenem dviguje osát:
Pa ona ne rase po zemlje planjavah,
V zavetji duhovnem se ona rodi.
Njen duh se razširja po svetih višavah —
Nedolžnost se ona na zemlji glasi.

9.

Ko solnce
Nam zadnjič
Na zemlji
Zahaja,

Ko mračen postaja nam zemeljski krog,
Ko upanje nade edino je Bog;

Nam zarja
Življenja
Na nebu
Ustaja,
Ki reši
Človeka
Posvetnih
Nadlog;

In znamnje kraljevo, življenja drevó,
Iz groba nam kaže tja gori v nebó.

10.

Ko truden
Popotnik
Po dolgi
Ločitvi,

Po mnogih težavah, po mnogem trpljenji

V rojstno dolino, domú pohiti,

Prijatlja

Ne najde

Ne znanih

Ljudí;

Mu križa

Podoba

Na grobu

Zasije,

Nekdanjih prijatlov

Edini spomin;

Pod solncem ne najde on več domačije,

Pri križu ostane Adamovi sin.

11.

Marjetica zala podoba je mila
Prijaznosti prave, ki večno živi;
Ko delež že naš je samotna gomila,
Na grobu zelenem v spominek cvetí.
Enako cvetlici spomladni poganja
Človeško življenje, prelepo cveté,
O sreči prihodnji mladenču se sanja,
V čolniču po morju življenja drčé.
Pa vigredi sanja kar h krati mu míne,
Vročina pod solncem ga iz spanja zbudí,
Telesne ga tretí prično bolečine,
In skrb za prihodnost mu dneve grení.

12.

Silno kratka pot nam je življenja,
V prvem cvetji tek že dokonča;
Duh pa večén porok je vstajenja,
K svojemu izvoru se ravná.
Črna zemlja truplo váse skríje,
Duh v višave dvigne se nebá,
Ud je on nebeške domačije,
V Bogu bitje večno on imá.

13.

Križa
Znamnje,
Bramba
Vernim,
Slabim nam srčnost dajé,
Kaže pot v zveličanje;

Križa
Zvezda
V sili
Zadnji
Vniči
Hude
Vojske
Moč,
Križ prežene groba noč,
V križu najde vsak pomoč.
Križ drevo je nam življenja,
Upanje pri njem zori,
Križ nam porok je vstajenja,
V njem se zvoljen veseli.

14.

Nad eno cvetico oko se raduje,
Vrstnice na zemlji enake ji ni,
Priateljstvo pravo se ona imenuje,
Od roda do roda ta cvetka živi.

15.

Ljubezen je senci ob zori podobna,
Ki vidno se krči našim očem,
Prijaznost pa je kakor senca zahodna,
Ki rase, dokler nas ne sprejme grob nem.

16.

Hrast se strese, hrib se zgane,
Svet in vse se spremeni;
Zvest prijatelj pa ostane
Tukaj — in še v večnosti.

17.

Kdo se pod solncem sme srečnega šteti?
Reči, da žalostnih dni ne pozná?
Zvezdica sreče prav redko nam sveti —
V srcu dovoljnem je ona domá.

18.

Na zemlje pokrajni stoji razvalina,
Zidovja mogočna prot nebu kipé;
Po skladih ovija se trta bršlina,
Ki več en spomin mu sloveče imé;
Viharja divjanje in morja šumenje
Ne more ga zmagati, trdno stoji,
Prepleta nam redno vse naše življenje,
Na grobu se znamenja križa drži.

19.

Samoten popotnik v daljni puščavi,
Od hoje utrujen pokoja želi,
Pripekan od solnea, v majhni daljavi
Ovazo zagleda in vanjo hiti.
Cvetlici spomladni dve najde cveteči,
Njun duh oživljenja po logu duhti.
Spomin in prijaznost ste cvetki sloveči,
Z radostjo napolnite njega oči.
Obe si je vtrgal, ju vzel je v življenje,
Nadalje se ž njima v puščavo podá,
Zvesto skozi radost, veselje, trpljenje,
Omenjeni rožici spremljate ga.

20.

Cvetlica modra ob vodi rase,
Najlepša je izmed vseh rastlin,
Njen zarod traje na večne čase —
Glasi prijazen se spomin.

21.

Vigred naša kmale mine,
Kakor sanja se zgubi,
Cvet mladosti hitro zgíne,
Nikdar več nazaj ga ní.
Komaj dobro se zavemo,
Že večer hladí obraz: —
Čujmo vedno, ker ne vemo,
Kdaj Gospod pokliče nas!

22.

Svetovi neznani tam gori migljajo,
Z radostjo polnijo naše oči,
Zaupanje trdno popotniku dajo,
Da Stvarnik mogočen nad nami živi.

23.

Če Bog s trpljenjem Te obiše
Na cesti ali v kotu hiše;

Sred britkih ur zvesto veruj:
Da nam iz stisk, težav, trpljenja
Kdaj porodi se sad življenja; —
Da cvete unstran groba lék
Za večni vék!

24.

Pobožnosti, modrosti
Voditi rad se daj;
Ponižnosti, krotkosti
Je pa v ljubezni raj.

25.

Živeti moraš kot se gre,
Kakor pošteni vsi živé;
V ničesar ne mešati se,
Pa ne boš nič, in bodeš vse.

26.

Te srčno pozdravljam
Čez hribe, goré;
Pri Tebi do smrti
Bo moje srcé!

27.

Bodi v tugi, bodi v šali,
Zmir ponižno Boga hvali!

28.

Nikjer stanú ni brez težave,
Med cvetjem tudi trn tiči; —
Dovoljnost vir je sreče prave,
Ki nam življenje osladi.

29.

Če tudi zdaj ločila osoda naju je —
V ljubezni nevenljivi srci ostanete.

30.

Misli ene sva imela,
Zmiraj bila sva vesela;
Sva ljubila se kot brata,
Doba je minula zlata.
Ura je ločitve bila
S tužnostjo se sva ločila;
Ljubav naji pa ne mine,
Gre čez hribe in doline.

31.

Podoben bod' vijolici
V grmovji, ki skrivaj tiči;
In priden in ponižen rad,
Pa boš dosegel žlahten sad.
Ponižna srca Bog zvišuje,
Prevzetnost pa le zametuje.

32.

Beri rad in premišluj,
Si modrosti pridobljaj!

33.

Dobro srce žlahtno bije,
Čednost sama z njega sije.

34.

Nadloge in križi so temne noči,
Dan se pa za njimi tem lepše svitli.

35.

Pravo življenje,
Trdno veselje

Le je v višavi
V Večnega slavi;
Góri, le góri je sreča domá,
Góri je pribežališče srcá.

36.

Prijatelju, ki ga je nesreča zadela, v spomin.

Pesem domača krepko mi zadoni,
Saj te podajam v dosmrten spomin
Bratu v nesreči, ti kviško ga skloni,
Pelji ga góri v naročje planin!

Tjekaj na krasne gorenjske planine,
Kjer skokonoga se srna žíví;
V znožji planin so jezerske temine,
Rajsko prijazne okrog so vasí.

Tamkaj naj prost si oddahne slobodno
V prostem narave naročji nje sin;
Tam naj pozabi osodo nevgodno
Pivši iz Lete gorenjskih planin.

Ondi milejše bodočnosti zarja
V divni naravi naj mu zažarí;
Radost in sreča pa zvesta vratarja,
V službi njegovi bodita vse dni!

Pesem domača tako mi zadoni,
Saj te podajam v dosmrten spomin
Bratu v nesreči, ti kvišku ga skloni,
Skoraj ga pelji v naročje planin!

IV. Grobni napisi.

1.

Prihod na svet je vsem enak,
Jok spremlja ta nam naš korak.
Enako naše je ločenje,
Osoda vseh je grob, trohnenje!

2.

V senco cipresno vsa pota peljajo,
Steze iz življenja se tukaj mejé,
Vsi, ki po zemeljskem morji veslajo,
V logu cipresnem stanovanje dobé.

3.

Nadloge vse pri groba vratih
Preminejo in več jih ni,
Kjer revež v sredi pri bogatih
V hladnem krilu mirno spi!

4.

O bratje preljubi, ki se veselite
V družbi presrečni izvoljenih tam,
Po smrti telesa nam ondi odprite
Duhovno kraljestvo, nebeški hram!

5.

Kristjan na zemlji ni domá,
Kraljestva ud je večnega,
Nad zvezde pot njegova gré,
Kjer bratje, sestre mu živé!

6.

Povzdigni se človek od zemlje v nebesa,
Saj znamenje križa ti gori velí,
Kjer čaka življenje po smrti telesa
Nas v živih deželi, ločitve več ni!

7.

Večno noč ne bo trpela,
Groba spanje večno ne,
Tromba sodna bo zapela,
Prah tedaj bo dvignil se!

8.

V cipresnem logu mir prebiva,
Tu šum pozemeljski nehá,
Oči več solza ne zaliva,
Tu pokoj večni je domá.

9.

Tu počiva dete málo,
Ki poznalo ni svetá,
Hitro tek je dokončalo,
Mati zemlja krije ga.

10.

Od žene rojen kmalo zgíne,
Kot cvet usahne, obledí,
Enako roži čas mu míne,
Ki sapa zimska jo vmori.

11.

Oh, solzite se cvetlice,
In pobésite glavice,

Ki okolj groba rasete!
Tu počiva mati mila,
Oh! prezgodaj jo zakrila
Srotam črna zemlja je!

12.

Blagi oče tu počiva,
Obžalvan od treh otrók,
Njega duh pa gor prebiva,
Kjer nehá britkost in jók.

13.

Kot drevesa zelenijo
Vnovič spomladanski čas,
Tudi mrtvi se zbudijo
Na poslednje sodbe glas.

14.

Čuj popotnik, kaj ti z groba
Tvoj prijatelj govori:
„Glej moj delež je trohnoba,
„To boš kmalu tudi ti!“

15.

Mogočen danes, jutri zgine,
Se s svojo slavo v grob zgubi,
In konec so mu bolečine,
Iz katerih v prah se spremení.

16.

Trohljivo je telo vsejano,
Pa netrohljivo vstalo bo;
Meseno je v zemljo djano,
Duhovno bo iz groba šlo;
    Ko pride vél'ke sodbe čas,
    Trobente nas bo zbudil glas.

17.

Rahlo naj te zemlja krije,
Spavaj dragi brat sladkó,
Luč nebeška naj ti sije,
Mir in pokoj naj ti bo!
Kmalu nam tud ura bije,
Da za tabo pridemo
    V kraj veselja in mirú,
    V večén pokoj, k Stvarniku!

18.

V družbi tihi mir prebiva,
Šum posvetni tu nehá,
Mah zelen kosti pokriva —
Tu popotnik —, si domá!

19.

Gospod iz nič nam dá življenje,
Z besedo „bodi“ vstvari vse,
Poklical bode nas v vstajenje,
On sam je pot v zveličanje.

20.

Rahlo naj Te ruša krije,
Spavaj dragi brat sladkó;
Luč nebeška naj Ti sije,
Mir in pokoj naj Ti bo.

21.

Ne vémo kdaj se smrt prikrade,
Pa vémo to, da enkrat se;
Ob enem vdari stare, mlade,
Al kdaj ga bo, ne vé nihče!

22.

Ti, ki tukaj se sprehajaš,
In po grobih tu postajaš,
Kmalu bodeš tu med nami
Morda ravno v moji jami;
Zdaj cveteče truplo tvoje
Namestilo bode moje.

23.

Truplo moje tu počiva,
Duša tam plačilo vživa;
Kličem milo s temne jame:
„Moli, o prijatelj, za-me!“

24.

Preden moje vse koščice
Bodo zopet prekopali
Bo zvenelo tvoje lice;
Poleg mene
Bodo Tebe
Morda tukaj pokopali.

25.

Zapustil davno že nečimrni si svet,
Nam upanje ostaja: Da vidimo se spet.

26.

Gledaš simtertje krog sebe,
Iščeš kdo da tu al tam leži,
Sliši, kaj iz groba kličem Ti:
„Danes mene, jutri Tebe!“

27.

Oh, dobrotnika v nadlogi
Revni te pogrešajo;
Znanci in hvaležni ubogi
Te Bogu izročajo.

28.

Srcé sirot za Tabo vpije!
Kdor Te poznal je, to želi:
Naj luč nebeška tam Ti sije
Bridkosti in težav kjer ni.

29.

Pa, čeravno si od nas
Ti obrnil svoj obraz,
Mi vsi skupaj
Bomo tukaj
Tebe pomnili vsak čas!

30.

Grenke solzé nam po Tebi tekó
Ozirajočim se gori v nebó,
Kjer duša Tvoja se večno raduje,
V slavi nebeški pri Bogu kraljuje.

31.

Po Tebi, bratec, jokamo solzé,
Naj lahka bo odeja Ti zemljé,
Do dneva, ko v življenja novi zori
Nam domovina slajša se odtvori.

32.

Blagor mu, ki se spočije,
V črni prsti v Bogu spi!
Lepše solnce njemu sije,
Lepša zarja rumení.

33.

Lej, o človek! truplo moje,
Mlado še, pa bo strohnelo;
Spomni se, da tudi Tvoje
Kmalu bode odcvetelo.

34.

Mileje solnce naj Te tam obsije, —
Zavetje sprejme lepše domačije!

35.

Naj, o ljubi oče (ljuba mati)! truplo vaše
Mirno v grobu temnem tu počiva;
Duša pa na mile prošnje naše
Naj nebeško tam veselje vživa.

36.

Kmal strohnelo bo rebrovje moje,
Vendar kličem še iz temne jame:
Dajte, o otroci, srca svoje
Bogu, in — molite za-me!
Da v nebesih tam se snidemo
In se nikdar več ne ločimo.

37.

(Devici.)

Kot ponižna roža si cvetela
Tu na zemlji le za Jezusa,
Zdaj pa novo pesem bodeš pela
Kot devica v družbi Jagnjeta.

38.

Mlada še sem svet že zapustila,
 Da bi Tebe, človek, v tem učila:
 Kak nečimrno je vse na sveti,
 Da boš moral tudi Ti umreti!

39.

Cvetela sem, al naglo sem zvenela;
 Zvenela sem, da lepše bom cvetela.

40.

Ne jokajte! — Od vas sem se ločila,
 V nebesih bom Boga za Vas prosila!

41.

Skozi grob so vrata le,
 Ki odtod v nebo držé.

42.

Rajnki! spavaj sladko v hladnem kraji,
 Odpočij se truda bolečin,
 Prejmi nezvenljivi venec v raji,
 Tukaj bode večer Tvoj spomin!

43.

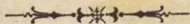
Srečni, ktere zemlja krije,
Kak počivajo sladkó!
Bolečina jih ne víje
Stiske v grob ne prederó.

44.

Oj nikar se ne solzimo,
Kviško, kviško se ozrimo,
Upamo da duša gori
Je med angeljskimi kori!

45.

Zemlja mati je trpljenlja,
Kterega se nisi bal,
Venec večnega življenja
Jezus je zató Ti dal!

Kazalo.

I. Godovnice.	Stran
Očetu ali materi	3
Sin očetu iz ptujega kraja	10
Očetu	11
Materi	11
Hči materi	12
Sin očetu	12
V god matere	13
V god očeta	16
Dete materi	18
Družba očetu ali učitelju	18
Bratu	19
Materi	20
Materi ali učenici	21
Roditeljem	22
Otrok očetu iz ptujega kraja	23
Oddaljen otrok materi	25
Dobrotniku	26
Učitelju	27
Nekdanjemu učitelju	29
Komurkoli (o kterikoli priložnosti)	30
Učenci gospodu učitelju za god	33

Učenci gospodu katehetu za god . . .	34
Prijatelju	35
Pri vezovanji prijatelja	37
II. Vošila za novo leto	40
Dete roditeljem	47
Prijatelju	52
Tobakarju	53
Komurkoli	53
III. Spominski listi	54
Prijatelju, ki ga je nesreča zadela v spomin	67
IV. Grobni napisi	69

Pri
Jan. Giontini-ju

v
LJUBLJANI

se dobivajo:

- Cesar Maks in Mehika.** V Ljubljani 1868. Spisal
J. Aléšovec . . . . . 20 kr.
- Čas je zlato.** Podučna povest za mladost. Spisal F.
Hofmann. V Ljubljani 1884 . . . . . 36 kr.
- Lično vezana . . . . . 50 kr.
- Cerkvica na skali.** Pravljica . . . . . 12 kr.
- Dve čudapolni pravljici.** Drugi predelani in po-
pravljene natis. 1881. I. Peter Krunov; II. Okam-
njenci na Blanskem gradu; v slikanej, lepej
vezbi . . . . . 16 kr.
- Erazem Predjamski.** Povest iz petnajstega stoletja.
S podobo. Četrti natis. V Ljubljani 1886. 16 kr.
- Hitri računar** z ozirom na sedanji denar po avstrijski
veljavi in na novo mero in vago. 8. popolnoma pre-
delani in popravljeni natis. 1885. V polusnji 40 kr.
- Jama nad Dobrušo.** Pravljica . . . . . 20 kr.
- Kljukec lažnjivi** . . . . . 20 kr.
- Kuharica slovenska** ali navod, okusno kuhati na-
vadna in imenitna jedila. Narekovala M. Bleiweis.
V Ljubljani 1878. Veljajo lično vezane 1 gl. 90 kr.

Kuharske bukve , nove, ali nauk, najboljša in imenitnejša jedila brez posebnih stroškov pripraviti. Z 200 jedilnimi listki. Tretji natis. V Ljubljani 1877. Vezane	90 kr.
Najdenček , ali pravični se tudi živine usmili. 1881. Drugi predelani in popravljeni natis. V slikani, lepi vezbi	20 kr.
Nikolaj Zrinjski , hrvatski junak	20 kr.
Poduk , kako se dela žganje vsake baže, mrzlo in gorko, in brez posebnih naprav. V Ljubljani 1879. Velja	1 gld.
Repoštev , duh v Krkonoških gorah. Tretji predelani in popravljeni natis. 1881. V slikani lepi vezbi	20 kr.
Sanjske bukve (s podobami)	15 kr.
Sto malih pripovedek za mladost . Spisal Krištof Šmid, poslovenil Ivan Tomšič. 1872	40 kr.
Lično vezane	50 kr. do 1 gld.
Vošilna knjižica , ali vošilni listi za novo leto, godeve in rojstne dneve. Spisal I. Tomšič	20 kr.
Zbirka ljubimskih in ženitovanjskih pisem	30 kr.
Vrtomirov prstan , pravljica	20 kr.
Car in tesar , zgodovinska povest	20 kr.
Jaromil , pravljica	16 kr.
Darinka, mala Črnagorka , povest	24 kr.
Baron Ravbar	24 kr.
Narodne pripovedke za mladino	24 kr.

